

Overskrifter

FORHISTORIE
KLASSISKE KULTURER
MIIDDELALDER
RENÆSSANCE
KLASSISISME
OPLYSNINGSTID
ROMANTIK
NATIONALSTAT

MODERNISMENS TRADITIONER
PRAERAPHAELLITTERNE
DA DA
RUSSISK KONSTRUKTIVISME
DUCHAMP
BAUHAUS
TOTALITÆRE REGIMER
SKULPTUR SYMPOSIER
SITUATIONISTERNE
POP-KUNST-FLUXUS-MINIMALISME
60 ERNE
DEN SOCIALE SKULPTUR

EN GOD BYPLAN
KAN BÆRE ET PAR
UHELDIGE HUSE – skulpturer

ET GODT HUS – skulptur
KAN IKKE BÆRE
EN DÅRLIG BYPLAN

DET KLASSISKE IDEAL ER
DET SKØNNE
=
DET SANDE

I DAG ER MARKEDET
MÅLESTOKKEN =
OPPORTUNISME

I 60 ERNE SATTE KUNSTEN DAGSORDENEN
GENNEM EN RÆKKE NYE UDTRYKSFORMER

I DAG REAGERER KUNSTEN
MED ELLER MOD
DEN EKSISTERENDE
DAGSORDEN

Stikord

Byen som ornament – oprindeligt dans - i dag marked og trafik – fremtiden energi og miljø
Byens plan
Strukturalismens
Byens arkæologi, historie
Det klassiske ideal - det skønne
Tradition - Moderne
Byens mangfoldighed
Handel, kultur □ trafik maskine
Byens ornamentik
Temporær – stationær
Fra klassisk modernisme til i dag
Event kunst – Event arkitektur - Magt – Marked – Prestige - men giver det liv

Markedet skaber ikke værdier - markedet omsætter værdier
Markedet skaber ikke nyt - markedet reproducerer og maksimerer det kendte
Markedet er primært indrettet efter kvantitet
Det ukendte kan ikke fungere i markedet

Konklusioner

Det der op gennem 90'erne og til i dag har defineret kunstens rolle, har primært været en række ”institutionaliserede” funktioner, Bienaler, kunsttidsskrifter, kunsthaller, museer, akademier og markedet.

Kunstneren i klassisk modernistisk forstand, som en autonom figur der skabte på egne præmisser, anses som en outdated social taber.

Hverken et fremragende hus eller et nok så genialt kunstværk kan alene løse byens problemer.

En begavet visionær plan – strategi kan ved god arkitektur og fremragende kunst fremme og styrke byens liv.

Op gennem modernismen har udviklet sig en række genrer – udtryksformer eller et mere moderne udtryk praksisser – ligesom det heller ikke hedder moderne kunst (det er gammeldags) nutidskunst er ligeledes forældet, det hedder samtidskunst, hvilket ikke er uden betydning – man har afskaffet fortid og fremtid, det er kun samtiden der tæller.

Jeg ville opstille 5 kategorier som ikke forstås herakisk, men som ligeværdige udtryksformer og som ud fra plan, sammenhængen og økonomien, hver for sig kan fungere fremragende :

1. Den autonome skulptur /som insisterer på kunstens nødvendighed som kunst.
2. Det skulpturelle der indgår i en plan en tænkt helhed / et særligt sted / en lokal historie.
3. Kunsten integreret i større eller mindre grad i stedets arkitektur, sociale funktion.
4. Kunsten helt integreret i den arkitektoniske funktionelle proces.
5. Kunsten som ikke fysiske form (kaldet den sociale skulptur) som gennem den kunstneriske metode. Plan og udvikling og processer kan ske ved lokal Kunstfond med tilknytning til lokale institutioner, kunstmuseet, skiftende eksterne rådgivere, borgermøder.